

РЕШЕНИЕ

№ 641

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 06.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **12346** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на адв. В. Д., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на главния архитект на Столична община (СО) да издаде Виза за проектиране по Заявление с рег. №САГ20-ГР00-1753/02.09.2020г. и във вр. с Определение №10369/13.10.2021г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Второ отделение по адм. дело №9085/2021г.

В Молба от 06.12.2021г. жалбоподателят е направил изрично волеизявление, че предмет на жалбата е и ИЗРИЧНИЯТ ОТКАЗ на главния архитект на СО, обективизиран в ПИСМО с изх. №към САГ20-ГР00-1753-(1)/01.10.2020г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на отказа на главния архитект на СО да издаде исканата виза за проектиране в урегулиран поземлен имот (УПИ) XV₋₁₇₂₅, 1727 „За Жс и Коо“, кв.50 по плана на местността „Студентски град“. Поддържа, че към момента на подаване на Заявлението за издаване на Виза за проектиране в собствения му имот, както и към датата към която административния орган е следвало да се произнесе, са били изпълнени всички изисквания на материалния закон – чл.140 ЗУТ, за издаване на търсения административен акт. Изтъква, че дружеството има качеството на възложител по смисъла на чл.161 ЗУТ и за имота има одобрен и действащ подробен устройствен план (ПУП), както и не са съществували предвидени в закона пречки за издаване на виза за проектиране. Моли съда да отмени оспорвания

Отказ, обективиран в писмо с изх. №към САГ20-ГР00-1753-(1)/01.10.2020г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в молбата от 06.12.2021г.

Ответникът – ГЛАВЕН АРХИТЕКТ на Столична община, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. И. поддържа, че процесният Отказ е законосъобразен и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Въпросът за наличие на годем за оспорване административен акт и на правен интерес за жалбоподателя от водене на делото, а оттам и за допустимостта на жалбата е разрешен с Определение №10369/13.10.2021г. на ВАС, състав на Второ отделение по адм. дело №9085/2021г., което е задължително за настоящата инстанция, на основание чл.224 АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административното производство е образувано по Заявление на [фирма] с вх. №САГ20-ГР00-1753/02.09.2020г. Главният архитект на СО е бил сезиран с искане да издаде Виза за проектиране на жилищна сграда с подземни гаражи и гаражи в собствения на дружеството УПИ XV^{-1725, 1727}, кв.50, м. „Студентски град“.

Със Заповед №РД50-725/28.09.2020г. главният архитект на СО е наредил, на основание чл.135, ал.5 ЗУТ, да се изработи служебно проект за ПУП – изменение на плана за регулация и застрояване (ПРЗ) в териториален обхват: м. „Студентски град“, кв.50, УПИ I^{-5477, 5478} „За КОО“, УПИ XV^{-1725, 1727} „За Жс и Коо“ и УПИ X^{-1600, 1726, 1727, 1829} „За Жс и Коо“. Съгласно т.6 Заповед №РД50-725 спира прилагането на действащите ПУП в указания териториален обхват, на основание чл.135, ал.6 ЗУТ.

С процесното Писмо от 01.10.2020г. жалбоподателят е уведомен, че за територията в която попада собственият му УПИ е издадена Заповед №РД50-725/28.09.2020г. с която се разрешава устройствена процедура за служебно изработване на проект за ПУП, при което и на основание чл.135, ал.6 ЗУТ се спира прилагането на действащия ПУП.

Редът и условията за издаване на Виза за проектиране, са установени в чл.140 ЗУТ. Съгласно ал.2 на чл.140 ЗУТ визата за проектиране представлява копие (извадка) от действащ подробен устройствен план (ПУП) с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти, с означени налични сгради и постройки в него и в съседните имоти и с нанесени линии на застрояване и допустими височини, плътност и интензивност на застрояване и други изисквания, ако има такива, както и допустимите отклонения по чл.36, а когато КК е влязла в сила след влизането в сила на подробния устройствен план, визата се издава върху комбинирана скица от кадастралната карта и подробния устройствен план. В тази хипотеза визата за проектиране не подлежи на оспорване, тъй като представлява извадка на влезлия в сила план за регулация и

застрояване (ПРЗ) и не засяга права и законни интереси на заинтересованите лица, нито създава за тях задължения. От друга страна, когато с визата за проучване и проектиране се допуска допълващо застрояване което не е предвидено с действащия ПУП (чл.41, ал.2) или временни строежи (чл.50, чл.51) или застрояване извън границите на урбанизираните територии (чл.12, ал.3; чл.58, чл.59) или в случаите по чл.133, ал.6 и чл.134, ал.6, ал.7 и ал.8 ЗУТ, последната е индивидуален административен акт по устройство на територията и подлежи на съдебен контрол за законосъобразност – аргумент от чл.140, ал.3 (приложимата редакция ДВ, бр.1/2019г.).

В случая жалбоподателят не е указал на кое от основанията по чл.140, ал.3 е поискано издаването на Виза за проектиране. Такъв извод не може да бъде еднозначно обоснован доколкото към Заявлението от 02.09.2020г. и в настоящото производство не е представено копие от графичната част на действащия ПУП за кв.50, УПИ XV^{-1725, 1727} от който да е видно какво е предвиждането на ПРЗ в частта за процесния и съседните му имоти и съответно налице ли е някое от основанията, предвидени в чл.140, ал.3 ЗУТ.

С Определението от 01.11.2021г. съдът изрично е указал на жалбоподателя, че в негова тежест е, да установи, при условията на пълно и главно доказване, че за него са били налице условията и предпоставките за издаване на търсения административен акт. Жалбоподателят не се е справил с доказателствената си тежест и не е посочил, нито поискал събирането на доказателства с които да установи, че към датата на постановяване на процесния изричен отказ, както и към датата на която административният орган е следвало да се произнесе, са били изпълнени изискванията на закона за издаване на исканата Виза за проектиране в УПИ XV^{-1725, 1727}.

Според регламента на ал.7 на чл.140 ЗУТ (приложимата редакция ДВ, бр.1/2019г.) срокът за издаване на Визата за проектиране е едномесечен от постъпване на заявлението. В настоящия случай този срок е 02.10.2020г. – петък, присъствен ден. В срока за произнасяне обаче, главният архитект на СО е издал Заповед №РД50-725/28.09.2020г., с която, на основание чл.135, ал.5 ЗУТ е наредил да се изработи служебно проект за изменение на ПРЗ, в чиито териториален обхват попада процесният УПИ XV^{-1725, 1727} – собственост на жалбоподателя. Съгласно изричната норма на чл.135, ал.6 ЗУТ заповедите по ал.3 и ал.5, с които се допуска да се изработи проект за изменение на плана спират прилагането на действащите устройствени планове в частите, за които се отнасят. Визата за проектиране, както и издаденото въз основа на нея Разрешение за строеж (РС) безспорно са актове по прилагане на действащия ПУП. Следователно с постановяване на Заповед №РД50-725/28.09.2020г. за изработване на ПУП е била налице отрицателна предпоставка за издаване на исканата от жалбоподателя Виза за проектиране, тъй като прилагането на действащия ПУП е било спряно по силата на правната норма.

Действително Заповедта по чл.135, ал.5 е индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. До отмяната на този акт обаче, е съществувала пречка за издаване на търсения от жалбоподателя административен акт. Съгласно изричната норма на чл.142, ал.1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания (чл.142, ал.2 АПК). В настоящия случай до

приключване на устните състезания не са настъпили нови факти по смисъла на чл.142, ал.2 АПК които да се отразят на законосъобразността на административния акт, поради което и настоящият решаващ състав приема, че процесният Отказ е законосъобразен и не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 150 (сто и петдесет) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на главния архитект на Столична община да издаде Виза за проектиране по Заявление с рег. №САГ20-ГР00-1753/02.09.2020г. и последвалия ИЗРИЧЕН ОТКАЗ, обективизиран в ПИСМО с изх. №към САГ20-ГР00-1753-(1)/01.10.2020г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес на управление в [населено място], [улица], да заплати на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, с адрес 1000 С., [улица], сумата 150 (сто и петдесет) лева разноски по адм. дело №12346/2020г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова